

NORGES HØYESTERETT

Den 30. januar 2020 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Indreberg, Arntzen og Høgetveit Berg i

HR-2020-210-U, (sak nr. 19-192716STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Jørgen Sætrum)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens dom for kjøring i ruspåvirket tilstand.
- (2) A, født 00.00.1948 ble ved tiltalebeslutning 24. juni 2019 satt under tiltale for overtredelse av:

«Vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. annet ledd, jf. tredje ledd, jf. fjerde ledd, jf. § 22 første ledd for å ha ført en motorvogn når han var påvirket av alkohol (ikke edru) eller andre berusende eller bedøvende midler

Grunnlag:

Lørdag 12. januar 2019 ca. kl. 21.00 fra ----veien 00 til Coop Prix på X og tilbake, førte han personbil, med kjennemerke 0000000, til tross for at han var påvirket av alkohol.»

- (3) Salten tingrett avsa 15. august 2019 dom med slik domsslutning:
- (4) Dommen var enstemmig. Påtalemyndigheten anket dommen til lagmannsretten. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet.
- (5) Hålogaland lagmannsrett avsa 13. november 2019 dom med slik domsslutning:

«1. A, født 00.00.1948, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. annet ledd, jf. tredje ledd, jf. fjerde ledd, jf. § 22 første ledd til fengsel i 21 – tjueen – dager, samt bot på 60 000 – seksti tusen – kroner, subsidiært fengsel i 15 – femten – dager.

2. **A, født 00.00.1948, fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en periode av 2 – to – år regnet fra 12.01.2019 i medhold av vegtrafikkloven § 33 nr. 1, jf. forskrift om tap av retten til førerkortpliktig motorvogn § 3-2 nr. 2. Han pålegges å ta full, ny førerprøve dersom han vil erverve førerkort på ny, jf. forskrift om tap av retten til å føre motorvogn § 8-3.»**

- (6) Også lagmannsrettens dom var enstemmig.
- (7) A, har anket dommen til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen og straffutmålingen. Det er anført at lagmannsrettens domsgrunner er mangelfulle ettersom lagmannsretten ikke utelukker at tiltalte kan ha drukket alkohol etter kjøringen. Det er dermed ikke mulig å se om lagmannsretten har lagt til grunn riktig beviskrav knyttet til spørsmålet om påvirkningsgrad.
- (8) I anken over straffutmålingen er det anført at lagmannsrettens bevisvurdering under straffespørsmålet er feil ettersom det ikke kan bevises at domfelte under kjøringen hadde en promille over 1,2. Det kan ikke utelukkes at deler av alkoholinntaket skjedde etter kjøringen. Straffen skal dermed utmåles etter vegtrafikkloven § 31 andre ledd bokstav a eller b. Dette får også betydning for tapstiden.
- (9) *Påtalemyndigheten* har hovedsakelig anført at lagmannsrettens domsgrunner er tilstrekkelig klare og at saken ikke reiser prinsipielle spørsmål som tilsier at den skal tillates fremmet for Høyesterett.
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten for kjøring i ruspåvirket tilstand etter vegtrafikkloven § 31 andre ledd, jf. tredje ledd, jf. fjerde ledd, jf. § 22 første ledd. Ved lagmannsrettens dom ble han domfelt, og han har derfor ankerett, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Anken kan i slike tilfelle bare nektes fremmet dersom utvalget enstemmig finner det klart at anken ikke kan føre frem. En eventuell ankenektelse må begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum.
- (11) Etter straffeprosessloven § 40 fjerde ledd skal domsgrunnene i saker som har vært behandlet med meddomsrett, «angi hovedpunktene i rettens bevisvurdering». Det innebærer at retten skal redegjøre for de sentrale punktene i bevisvurderingen, og kort angi hva som har vært avgjørende. Det er ikke et krav at alle bevis må kommenteres. At den domfelte er frikjent i tingretten, endrer i prinsippet ikke på kravet til lagmannsrettens begrunnelse. Det vises til HR-2018-885-U avsnitt 20 med videre henvisninger.
- (12) Lagmannsretten har foretatt en grundig gjennomgåelse av sakens faktum. Den har, under bedømmelsen av skyldspørsmålet, vist til de ulike forklaringene, og særlig forklaringene fra vitnene B og C samt rapport fra den sakkyndige Thaulow. Lagmannsretten har her funnet det bevist utover enhver rimelig, fornuftig tvil at tiltalte var påvirket av alkohol under kjøringen, se side 5. Den uttaler på samme side at den ikke fester lit til tiltaltes senere forklaring om at han inntok en halv flaske konjakk etter kjøringen, men legger til grunn at inntaket av alkohol skjedde tidligere på kvelden, før kjøringen.
- (13) Under straffutmålingen uttaler lagmannsretten at blodprøve om lag halvannen time etter kjøringen viser en alkoholpromille på 1,27 per liter blod, og at tiltaltes forbrenningshastighet for alkohol er høyere enn normalt. Det er følgelig mye som tyder på at alkoholkonsentrasjonen i blodet var høyere under kjøringen. Lagmannsretten peker imidlertid på at det ikke kan ses helt bort fra at tiltalte drakk en mindre mengde alkohol fra han kom hjem til politiet kom. Samtidig tilsier observasjoner fra de butikkansatte som så ham før

kjøringen, at det dreide seg om promille på et visst nivå. Lagmannsretten legger til grunn for straffutmålingen at tiltalte hadde promille under kjøringen på over 1,2.

- (14) Lest i sammenheng er det etter utvalgets syn klart at lagmannsretten har funnet det bevist utover enhver rimelig tvil at promillenivået var på over 1,2 under kjøringen.
- (15) Utvalget finner lagmannsrettens dom tilstrekkelig begrunnet. Utvalget finner det klart at anken over saksbehandlingen ikke fører fram.
- (16) Når det gjelder anken over straffutmålingen, følger det av det foregående at det ikke er grunnlag for tvil om lagmannsrettens konklusjon om at A hadde en promille på over 1,2 under kjøringen.
- (17) Det følger av vegtrafikkloven § 31 annet ledd bokstav c at det som hovedregel reageres med bot og ubetinget fengsel ved en alkoholkonsentrasjon i blodet på over 1,2 promille. Lagmannsretten fastsatte fengselsstraffen til 21 dager og bot som utgjorde halvannen gang brutto månedsinntekt. Dette er i samsvar med gjeldende praksis. Utvalget finner det dermed klart at heller ikke anken over straffutmålingen kan føre frem.
- (18) Saken reiser ikke prinsipielle spørsmål om straffutmålingen i promillesaker som tilsier at anken skal fremmes.
- (19) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken nektes fremmet.

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Hilde Indreberg
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)